

สิ่งพิมพ์แจกฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน

2/26

31 ชัยชนะด้านสิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นใน 6 เดือนแรกของปี 2569 |
เมื่อผู้คนลุกขึ้นมาปกป้องสิทธิมนุษยชนไปด้วยกัน |
“บ้าน ทะเล และชีวิตที่เลือกเอง” |
ฟังเสียงชุมชนระนองท่ามกลางโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ |

ชัยชนะ
ด้านสิทธิมนุษยชน
ที่เกิดขึ้นใน 6 เดือนแรกของปี 2569

IWS ะทุกการลงมือทำ ทุกเสียงที่ร่วมส่งต่อ และทุกคนที่ไม่ยอมละทิ้งความหวัง ล้วนเป็นพลังที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้จริง

และแม้ว่าโลกในวันนี้ยังเผชิญกับความขัดแย้ง ความรุนแรง และความแตกแยกในหลายพื้นที่ แต่ตลอด 6 เดือนที่ผ่านมา ยังมีข่าวดีและความก้าวหน้าด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจากการร่วมกันผลักดันของผู้คนทั่วโลก

มกราคม

ทั่วโลก คณะกรรมการเตรียมการขยายการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการเจรจาอนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ตามข้อเสนอของแอมเนสตี้

กรีซ ฌอน บินเดอร์ และอีก 23 คนที่เกี่ยวข้องกับบงกักรช่วยเหลือผู้ลี้ภัยพ้นผิด หลังแอมเนสตี้รณรงค์มาตั้งแต่ปี 2561

© Amnesty International

ลักเซมเบิร์ก

รัฐมนตรีมหาดไทยถอนร่างกฎหมายควบคุมการชุมนุม หลังแอมเนสตี้รณรงค์คัดค้าน

© Amnesty International Luxembourg

ตุรกี

กรรมการบริหารสมาคมทนายความอิสตันบูล 11 คนพ้นข้อกล่าวหา หลังแอมเนสตี้ยื่นหนังสือเพื่อนศาลสนับสนุน

เวเนซุเอลา

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนหลายคนที่ถูกคุมขังโดยพลการได้รับการปล่อยตัว หลังแอมเนสตี้รณรงค์ต่อเนื่อง

กุมภาพันธ์

บราซิล 8 ปีหลังการสังหารมารีเอล ฟรังโก และแอนเดรียส โกเมส ผู้บงการคดีถูกตัดสินลงโทษ นับเป็นก้าวสำคัญในการต่อสู้กับการลอบวางเพลิง

© Lucas Jatoba / Amnesty International Brazil

สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

หลังแอมเนสตี้เตือนความเสี่ยงปิดตัวของศาลอาญาพิเศษจากปัญหางบประมาณ รัฐบาลยืนยันเร่งระดมทุนให้ศาลดำเนินงานต่อ

เอกวาดอร์

ศาลสั่งเยียวยาครอบครัวผู้ถูกบังคับสูญหาย พร้อมปฏิรูปกฎหมายป้องกัน หลังแอมเนสตี้และพันธมิตรรณรงค์

ยุโรป

แคมเปญ "My Voice, My Choice" ที่แอมเนสตี้สนับสนุน รวบรวมรายชื่อกว่า 1.2 ล้านชื่อ ผลักดันให้คณะกรรมการสิทธิยุโรปอนุญาตงบประมาณสนับสนุนการเข้าถึงบริการทำแท้ง

ไนจีเรีย

อาตามู โอเชนี ได้รับการปล่อยตัว หลังแอมเนสตี้ไนจีเรียรณรงค์ และยื่นคำร้องขอภัยโทษ

© Amnesty International Nigeria

มีนาคม

ฟินแลนด์

แคมเปญ "Olemme olemassa" ที่แอมเนสตี้สนับสนุนรวบรวมรายชื่อครบ 50,000 ชื่อ ผลักดันให้รัฐสภาพิจารณาข้อเสนอรับรองเพศที่สามในปี 2570

ลักเซมเบิร์ก

รัฐสภารับรองสิทธิทำแท้งในรัฐธรรมนูญ หลังแอมเนสตี้ผลักดัน ทำให้เป็นประเทศที่สองของโลกที่บัญญัติสิทธินี้

© Amnesty International USA

สหรัฐอเมริกา

เลกา คอร์ดีย์ ได้รับการปล่อยตัว หลังถูกควบคุมตัวโดย ICE นาน 1 ปี จากการรณรงค์ของแอมเนสตี้สหรัฐฯ

เมษายน

บราซิล

ศาลตัดสินลงโทษผู้เกี่ยวข้องกับการสังหารมารีเอล เบร์นาเดเต ปาซิฟโก หลังแอมเนสตี้รณรงค์

ไอร์แลนด์

ศาลสั่งปล่อยตัวชั่วคราวผู้ถูกคุมขังจากการชุมนุมก่อนเลือกตั้งปี 2568 รวมหญิงตั้งครรภ์ 3 คน หลังแอมเนสตี้เรียกร้อง

เอธิโอเปีย

มิลเลเยน เบเยเน นักข่าว Addis Standard ที่ถูกลักพาตัว ได้รับการปล่อยตัวภายในวันเดียวหลังแอมเนสตี้ขอปฏิบัติการณ์

ฟินแลนด์

ทางการยกเลิกโครงการนำร่องใช้ AI ตรวจสอบทุจริตสวัสดิการ หลังแอมเนสตี้ชี้ความเสี่ยงด้านการเลือกปฏิบัติ

โรมาเนีย

รัฐสภายุโรปรับรองมติต่อต้านการค้ามนุษย์และการค้าอาวุธผิดกฎหมายในเฮติ โดยบรรจุข้อเสนอของแอมเนสตี้

ฟิลิปปินส์

ICC ยืนยันข้อกล่าวหาอาชญากรรมต่อมนุษยชาติต่ออดีตประธานาธิบดีเตโรเต และออกหมายจับอดีตผู้บัญชาการตำรวจเดลา โรซา

อิสราเอล

ทางการเริ่มดำเนินคดีบาชาร์ อัล-อัสซาดและพวก แม้เป็นก้าวสำคัญ แต่แอมเนสตี้ยังคงเรียกร้องให้นำผู้ต้องหาทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

พฤษภาคม

ทั่วโลก

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติรับรองข้อมติว่าด้วยความรับผิดชอบด้านสภาพภูมิอากาศ จากการผลักดันของวานูอาตูและแอมเนสตี้

อาร์เจนตินา

เริ่มการพิจารณาคดีผู้สังหารครูเลสเบี้ยนในบัวโนสไอเรส แอมเนสตี้ระบุเป็นก้าวสำคัญต่อการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่ม LGBTI+

© Amnesty International / Tomás Ramírez

เบลเยียม

ศาลฎีการับรองให้รัฐต้องรับผิดชอบต่อการลักพาตัวเด็กเมทิสในยุคอาณานิคม และสิทธิได้รับการเยียวยา

© Private

บราซิล

ศาลยกอุทธรณ์ของฮวน ดาร์เอส คำตัดสินคดีความรุนแรงทางเพศต่อเทลมา ฟาร์ดินยังมีผล

© Amnesty International / Tomás Ramírez

ลิเบีย

สมาชิกอาวุโสกลุ่มติดอาวุธ DACTO ถูกนำขึ้นศาล ICC ข้อหาอาชญากรรมสงคราม หลังแอมเนสตี้รวบรวมหลักฐาน

นอร์เวย์

ศาลปฏิเสธส่งตัวทอมมี โอลเซน ผู้บันทึกการละเมิดสิทธิผู้ลี้ภัย กลับกรีซ หลังแอมเนสตี้คัดค้าน

แอฟริกาใต้

รัฐบาลตอบรับข้อเรียกร้องของแอมเนสตี้ในการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยให้คำมั่นหารือออกกฎหมายคุ้มครอง

© Amnesty International South Africa

ไนจีเรีย

แคมเปญ #EndTigerBase ผลักดันให้ทางทหารหน่วยตำรวจ Tiger Base และดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

© Amnesty International Nigeria

ตุรกี

เดฟเน่ ภูเซล นักกิจกรรม LGBTI+ พ้นผิด หลังแอมเนสตี้ขอปฏิบัติการณ์

© Amnesty International Türkiye

มิถุนายน

ทั่วโลก

ผู้รายงานพิเศษ UN ว่าด้วยการทรมานเสนอสนับสนุนสนธิสัญญาการค้าปราศจากการทรมาน สอดคล้องข้อเรียกร้องของแอมเนสตี้

คณะกรรมการสิทธิทางสังคมยุโรปวินิจฉัยว่าสวีเดนละเมิดสิทธิสาธารณสุขของผู้พลพหุเพศบางส่วน จากข้อร้องเรียนของแอมเนสตี้และ Médecins du Monde

“เรามีบ้าน อยู่ที่เดียว”

รำลึกถึง ‘ก้อย ทะเลลึก’

ผู้ยืนหยัดปกป้องทะเล บ้าน
และสิทธิของชาวมอแกน
บนเกาะพยาม จ.ระนอง

สมการพัฒนา
ต้องมีคนอยู่ในนั้น

“เรามีบ้านอยู่
ที่เดียว คือชุมชน
มอแกนบนเกาะพยาม
ถ้าไม่มีทะเล เราก็ไม่มีอาชีพ
และไม่มีที่ไป”

- เสียงจาก...ก้อย ทะเลลึก

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
ประเทศไทย ขอแสดงความ

เสียใจอย่างสุดซึ้งต่อครอบครัวและชุมชนของ **ก้อย ทะเลลึก** ชนเผ่าพื้นเมืองชาวมอแกนแห่งเกาะพยาม จังหวัดระนอง ผู้จากไปในช่วงเช้าววันที่ 6 กรกฎาคม 2569 ด้วยโรคมะเร็งต่อมหมวกไตระยะสุดท้าย

การจากไปของก้อยคือการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักของครอบครัวและชุมชน รวมถึงหนึ่งในเสียงสำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้ยืนหยัดปกป้องทะเลทรัพยากรธรรมชาติ ที่อยู่อาศัย และวิถีชีวิตของชนเผ่าพื้นเมืองจนถึงวาระสุดท้าย

แม้ต้องใช้ชีวิตอยู่กับ “โรคน้ำหนึบ” จากการดำน้ำลึก ซึ่งส่งผลต่อการเดินและการทรงตัว ก้อยยังคงร่วมเคลื่อนไหวกับเครือข่ายชาวเลอันดามันและขบวนการประชาชนเพื่อสังคมที่เป็นธรรม (P-MOVE) เพื่อเรียกร้องสิทธิในที่อยู่อาศัย ที่ดินทำกิน บัตรประชาชน ทะเบียนเรือ และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้แก่พี่น้องชาวมอแกนอย่างต่อเนื่อง ก้อยยังเป็นหนึ่งในผู้ร่วมเดินเท้าระยะทางหลายสิบกิโลเมตรในจังหวัดระนอง เมื่อเดือนสิงหาคม 2568 เพื่อคัดค้านโครงการแลนด์บริดจ์และเรียกร้องให้ยกเลิกร่างพระราชบัญญัติระเบียบเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) เพราะโครงการเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อบ้าน แหล่งทำกิน ทรัพยากร และอนาคตของชุมชนชาวมอแกนบนเกาะพยาม

“อยากให้โครงการแลนด์บริดจ์คิดถึงชาวมอแกน คิดถึงสิทธิของคนที่อยู่ที่นี่ก่อนโครงการจะเกิดขึ้น สิ่งที่เราทำมาตลอดคือการปกป้องที่ดินทำกินและทรัพยากรที่บรรพบุรุษใช้มา”

สำหรับก้อยและพี่น้องชาวมอแกน บ้านไม่เคยแยกออกจากทะเล เพราะทะเลคือแหล่งอาหาร อาชีพ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่สืบทอดจากบรรพบุรุษ หากทะเลเสื่อมโทรม สิ่งที่อยู่อาศัยจึงไม่ได้มีเพียงทรัพยากรธรรมชาติ แต่หมายถึงบ้าน ข้าวในจาน และอนาคตของคนทั้งชุมชน

“ถ้าโครงการแลนด์บริดจ์เกิดขึ้นจริง และทำให้ทะเลเสีย เรากลัวว่าจะไม่มีหอย ไม่มีปู ไม่มีปลา นั่นไม่ใช่แค่บ้านที่หายไป แต่อาชีพและข้าวในจานของพวกเราจะหายไปด้วย”

ความเปราะบางยิ่งชัดเจนขึ้น เมื่อชาวมอแกนจำนวนไม่น้อยยังไม่มีบัตรประชาชน ไม่มีทะเบียนเรือ และเข้าไม่ถึงสิทธิหรือสวัสดิการขั้นพื้นฐาน หากพื้นที่ชายฝั่งถูกเปลี่ยนแปลงจากโครงการพัฒนา พวกเขาจึงเสี่ยงถูกผลักออกจากบ้านโดยไม่มีหลักประกันรองรับชีวิตในอนาคต

“คนมอแกนยังมีสิทธิใช้ไหมครับ หรือเพราะเขาไม่มีทะเบียนบ้าน ไม่รู้จะคุยกับใคร ไม่รู้จะทำอะไร ก็เลยต้องเป็นแบบนี้”

การจากไปของ ก้อย ทะเลลึก ไม่ควรทำให้เสียงของเขาเงียบหาย ตรงกันข้าม เสียงเหล่านี้ควรถูกจดจำและส่งต่อ เพื่อยืนยันว่าการพัฒนาต้องรับฟังผู้ได้รับผลกระทบอย่างแท้จริง และต้องไม่แลกมาด้วยการทำลายบ้าน วิถีชีวิต และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของชนเผ่าพื้นเมือง หลักการให้ฉันทานุมัติที่เป็นอิสระ ล่วงหน้า และอยู่บนฐานของข้อมูลที่เพียงพอ (FPIC) ยืนยันว่าชนเผ่าพื้นเมืองต้องได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วน และมีส่วนร่วมตัดสินใจ ก่อนดำเนินโครงการที่อาจส่งผลกระทบต่อบ้าน ที่ดิน ทรัพยากร และวิถีชีวิตของพวกเขา เหมือนกับที่ก้อยเคยฝากไว้ว่า **“สมการพัฒนาต้องมีคนอยู่ในนั้น”**

สแกนเพื่ออ่าน
เรื่องของก้อย

“เหนื่อยก็ต้องทน ถึงจะเหนื่อยแค่ไหน เราก็ต้องปกป้องบ้าน เอาไว้ให้ลูกให้เหลนได้อยู่ต่อ ถ้าเราไม่ลุกขึ้นมาสู้ ก็ไม่มีใครจะลุกขึ้นมาสู้”

ท่ามกลางป่าโกงกางและผืนน้ำอันดามัน “อ่าวอ่าง” ตำบลราชกรูด จังหวัดระนอง เป็นทั้งบ้าน แหล่งอาหาร ที่ทำกิน และพื้นที่แห่งความทรงจำของชุมชนประมงไทยพลัดถิ่นที่ใช้ชีวิตผูกพันกับทะเลมายาวนาน

สำหรับ **“มะทม สินสุวรรณ”** ชาวประมงไทยพลัดถิ่น คำว่า “บ้าน” จึงไม่ได้หมายถึงตัวเรือนหรือหลังคาสำหรับพักอาศัยเท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงทะเล ป่าชายเลน มัสยิด กูโบร์ ตลอดจนเกาะไต่ะหยีสิม พื้นที่ทางธรรมชาติและจิตวิญญาณที่คนในชุมชนร่วมกันดูแลและส่งต่อจากบรรพบุรุษมายังลูกหลาน อย่างไรก็ตาม บ้านของพวกเขากำลังเผชิญความไม่แน่นอน เมื่อพื้นที่อ่าวอ่างอาจได้รับผลกระทบจากโครงการแลนด์บริดจ์ ซึ่งรัฐวางให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เชื่อมทะเลอันดามันกับอ่าวไทย ขณะที่พื้นที่บางส่วนอาจถูกกำหนดเป็นพื้นที่หลังท่าและคลังสินค้าของท่าเรือน้ำลึกสำหรับรัฐ พื้นที่แห่งนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ แต่สำหรับคน

ในชุมชน ทุกตารางเมตร คือฐานของการดำรงชีวิต เป็น “ตัวกับข้าวจากธรรมชาติ” ที่ทำให้พวกเขาหาอาหาร

ทำประมง และเลี้ยงดูครอบครัวได้ โดยเฉพาะคนไทยพลัดถิ่นบางส่วนที่ยังเผชิญข้อจำกัดด้านสถานะบุคคล การศึกษา และการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน โอกาสจากโครงการขนาดใหญ่ที่รัฐกล่าวถึงจึงอาจไม่ได้เปิดกว้างสำหรับทุกคนอย่างเท่าเทียม

เดือนสิงหาคม 2568 มะทมตัดสินใจเดินเท้ากว่า 45 กิโลเมตร จากบ้านในอ่าวอ่างไปยังอำเภอเมืองระนอง เพื่อคัดค้านเวทีรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการแลนด์บริดจ์ การเดินครั้งนั้นตั้งคำถามสำคัญว่า คนซึ่งต้องอยู่กับผลกระทบโดยตรงมีพื้นที่ในกระบวนการตัดสินใจมากเพียงใด และเหตุใดเสียงของชุมชนที่เปราะบางจึงยังไม่ได้รับการรับฟังอย่างจริงจัง

สิทธิชุมชนจึงไม่ควรหยุดอยู่ที่การเปิดเวทีให้ประชาชนเข้าร่วม แต่ต้องหมายถึงการเข้าถึงข้อมูลอย่างรอบด้าน การมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น และการมีอำนาจกำหนดอนาคตของบ้านตนเอง เพราะเมื่อโครงการพัฒนาเข้ามาเปลี่ยนแปลงพื้นที่ สิ่งที่ชุมชนอาจสูญเสียไม่ได้มีเพียงที่ดิน แต่รวมถึงอาชีพ ความมั่นคงทางอาหาร ความเชื่อ ความสัมพันธ์ของผู้คน และวิถีชีวิตที่อาจสร้างกลับคืนมาไม่ได้

“ก่อนจะเดินหน้าโครงการพัฒนาใดๆ ควรเริ่มจากการรับรองสิทธิของชุมชนและสิทธิในที่อยู่อาศัยให้ชัดเจน เพื่อให้พี่น้องในพื้นที่สามารถอยู่ดีกินดี และทำมาหากินได้อย่างมั่นคง”

เสียงของมะทมทำให้เห็นว่า การคัดค้านโครงการไม่ได้เกิดจากการปฏิเสธความเปลี่ยนแปลง แต่เกิดจากความต้องการให้การพัฒนา

“

ขออยู่อย่างคนธรรมดาในบ้านของเรา”

เสียงจาก **‘มะทม สินสุวรรณ’**

เมื่อโครงการพัฒนาขนาดใหญ่
ต้องเคารพสิทธิชุมชน ที่ จ.ระนอง

เห็นคุณค่าของชีวิตที่ดำรงอยู่ในพื้นที่มาก่อน บ้าน ที่ดิน และทะเลจึงไม่ควรถูกนำไปแลกกับตัวเลขทางเศรษฐกิจ โดยที่เจ้าของชีวิตไม่มีส่วนร่วมตัดสินใจ และก่อนเรือจะกลับถึงฝั่ง มะทมนิยน์ความต้องการที่เรียบง่ายที่สุดของคนคนหนึ่งว่า **“แลนด์บริดจ์ไม่เอา ขออยู่อย่างคนธรรมดาในบ้านของเรา”**

เพราะท้ายที่สุดแล้ว บ้านคือที่ที่มนุษย์ควรมีสิทธิอยู่อาศัย ทำมาหากิน รักษาความเชื่อ และส่งต่ออนาคตให้ลูกหลานได้อย่างมีศักดิ์ศรี และการพัฒนาที่เกิดขึ้นบนบ้านของประชาชนย่อมต้องเริ่มต้นจากการฟังเสียงของประชาชนเสมอ

สแกนเพื่ออ่าน
เรื่องของมะทม

เมื่อ **ผู้คน** ลุกขึ้นมา **ปกป้องสิทธิมนุษยชน** ไปด้วยกัน 6 เดือนแห่งการสร้าง การเปลี่ยนแปลง | มกราคม-มิถุนายน 2569 |

ครึ่งปีแรกของ 2569 คือช่วงเวลาที่ผู้คน ความสัมพันธ์ และความร่วมมือ เปลี่ยนวิธีขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนในไทย ชุมชน เยาวชน ภาคี และสื่อ ไม่ได้เป็นเพียงผู้เข้าร่วมอีกต่อไป แต่กลายเป็นผู้ร่วมออกแบบและลงมือทำด้วยตนเอง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย ชวนดู 4 ความเปลี่ยนแปลงสำคัญในรอบ 6 เดือนของปี 2569

อ่าน
เพิ่มเติม

1 ความไว้วางใจ คือพลังของการเปลี่ยนแปลง

6 เดือนที่ผ่านมา เราเห็น...

- ชุมชนและภาคีร่วมออกแบบงานตั้งแต่ต้น ไม่ใช่แค่เข้าร่วมกิจกรรม
- ความร่วมมือขยายสู่ภาคประชาสังคม สื่อ สถาบันการศึกษา และเครือข่ายในพื้นที่
- ความสัมพันธ์ต่อเนื่องนำไปสู่การเรียนรู้และผลักดันประเด็นสิทธิมนุษยชนร่วมกัน

ตัวเลขความร่วมมือ

- ภาคี 17 องค์กร
- พื้นที่ทำงาน 4 พื้นที่
- Community Space / ร้านหนังสือ / พื้นที่เรียนรู้ 20 แห่ง

2 เมื่อผู้คนลุกขึ้นมา เป็นผู้สร้างการเปลี่ยนแปลง

6 เดือนที่ผ่านมา เราเห็น...

- เยาวชนและสมาชิกเริ่มสร้างพื้นที่เรียนรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในมหาวิทยาลัยและชุมชนของตนเอง
- Amnesty Club สื่อสารและทำงานสะท้อนบริบทของแต่ละกลุ่มมากขึ้น
- ผู้เข้าร่วมนำความรู้ไปต่อยอด แม้กิจกรรมจะจบไปแล้ว

ตัวเลขความร่วมมือ

- Amnesty Club ที่ดำเนินกิจกรรม 13 แห่ง
- กิจกรรมที่ต่อยอดเอง 47 กิจกรรม

3 เมื่อเสียงของผู้คนเดินทาง สู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย

6 เดือนที่ผ่านมา เราเห็น...

- ชุมชน เด็กและเยาวชน ร่วมกำหนดข้อเสนอด้านสิทธิมนุษยชนมากขึ้น
- ข้อเสนอจากผู้ได้รับผลกระทบถูกเชื่อมโยงสู่นโยบายทั้งในและต่างประเทศ
- งานนโยบายให้ความสำคัญกับการรับฟังตั้งแต่ต้นกระบวนการ

ตัวเลขความร่วมมือ:

- ภาวคักระบวนการ UPR 5 องค์กร
- เด็กและเยาวชนร่วมให้ข้อเสนอ 38 คน
- เวทีรับฟังความคิดเห็น 3 เวที

4 เมื่อสิทธิมนุษยชน กลายเป็น เรื่องของคน

6 เดือนที่ผ่านมา เราเห็น...

- สิทธิมนุษยชนถูกพูดถึงในพื้นที่ที่หลากหลายและใกล้ชีวิตประจำวันมากขึ้น
- ภาคีและ Amnesty Club มีเครื่องมือสื่อสารประเด็นสิทธิมนุษยชนที่เหมาะสมกับชุมชนของตนเอง
- ผู้คนลงมือแสดงพลังความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อสนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบ

ตัวเลขความร่วมมือ

- แคมเปญ FreeRatsadon มีการส่งจดหมาย 1,525 ฉบับ ถึงผู้ถูกคุมขัง 61 คน ณ เดือนมีนาคม
- กิจกรรมแสดงพลังความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน 9 กิจกรรม
- กิจกรรมสื่อสารสาธารณะ 19 กิจกรรม

ก้าวต่อไปในครึ่งปีหลัง 2569

เรายังคงยืนหยัดทำงานเพื่อขับเคลื่อนประเด็น

- UPR – ผลักดันข้อเสนอสิทธิมนุษยชนของไทยร่วมกับภาคี
- HOME & RESIST – ผลักดันสิทธิในที่อยู่อาศัย ที่ดิน และคุ้มครองพื้นที่ภาคประชาสังคม
- Write for Rights 2026 – ชวนร่วมส่งเสียงสนับสนุนผู้ถูกละเมิดสิทธิ
- เยาวชน & สมาชิก – สนับสนุนพื้นที่เรียนรู้ในมหาวิทยาลัยและชุมชนทั่วประเทศ

"ขอบคุณสมาชิก อาสาสมัคร ผู้บริจาค ภาคี และชุมชนทุกคน
ที่ร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลงตลอดครึ่งปีที่ผ่านมา"

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล
ประเทศไทย

PRIDE MONTH

Promotion

สร้อยข้อมือ
RESIST WITH PRIDE
Bracelets เส้นละ 195 บาท

แม้เดือนแห่งความภาคภูมิใจจะผ่านพ้นไปแล้ว แต่ความภูมิใจของเราไม่มีวันหมดอายุ!

มาสวมความภาคภูมิใจไปกับคุณได้ทุกวัน กับ

PRIDE MONTH Collection จาก Amnesty Shop

สินค้าที่ไม่ได้มีดีแค่ดีไซน์ แต่ทุกชิ้นที่คุณเลือกซื้อ คือแรงบันดาลใจที่สำคัญให้งานด้านสิทธิมนุษยชนเดินหน้าต่อไปได้จริง

และเพื่อเป็นของขวัญพิเศษให้กับ
ผู้อ่านจดหมายข่าว Freedom ฉบับที่
2/2569 เรามีโปรโมชั่นสุดคุ้มมาฝาก

อย่ารอให้ Pride Month กลับมาอีกครั้ง
เพราะความภูมิใจของเราไม่ได้มีแค่เดือนเดียว

ช้อปเลยวันนี้ที่

@amnestythailand

shop.amnesty.or.th

กระเป๋าสาน
Everyday Activism
Tote Bag ใบละ 220 บาท

สนับสนุนสินค้าอื่นๆ ของ Amnesty Shop Thailand ได้ที่

Amnesty Shop Thailand

amnestyshop.th

Amnesty Shop Thailand

shop.amnesty.or.th

amnestyshop.th

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพ ที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 10 ล้านคนใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ปลดปล่อย **“นักโทษทางความคิด”** มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทยและสำนักราชเลขาธิการเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนล ประเทศไทย
139/21 ซ.ลาดพร้าว 5
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-513-8745, 02-513-8754
โทรสาร 02-938-6896

 www.amnesty.or.th

  AmnestyThailand

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

